

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСЛКИ
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
(ПУЕТ)**

**Київський національний
торговельно-економічний університет
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького**

СУЧАСНЕ МАТЕРІАЛОЗНАВСТВО ТА ТОВАРОЗНАВСТВО: ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА, ОСВІТА

**МАТЕРІАЛИ
VII Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції**

(12–13 березня 2020 року, м. Полтава)

**Полтава
ПУЕТ
2020**

УДК 620.22+[658.62:005.52](043.2)
С91

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі» заборонено.

ПРОГРАМНИЙ КОМПЕТ:

О. О. Нестуля, голова комітету, д. і. н., професор, ректор ПУЕТ;
А. А. Мазаракі, д. е. н., професор, ректор Київського національного торговельно-економічного університету, дійсний член Національної академії педагогічних наук України, заслужений діяч науки і техніки України;
О. В. Черевко, д. е. н., професор, ректор Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького;
П. О. Куцик, к. е. н., професор, ректор Львівського торгово-економічного університету;
С. М. Лебедєва, д. е. н., професор, ректор Білоруського торгово-економічного університету споживчої кооперації (Республіка Білорусь);
Е. Б. Сидиков, д. і. н., професор, ректор Євразійського національного університету імені Л. М. Гумільова;
Л. А. Шавага, д. е. н., професор, ректор Кооперативно-торгового університету Молдови (Республіка Молдова);
Х. Н. Факсров, д. е. н., професор, ректор Таджикицького державного університету комерції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМПЕТ:

О. В. Манжура, голова комітету, д. е. н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи ПУЕТ;
Т. В. Сахно, заступник голови, д. х. н., с. н. с., професор кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи ПУЕТ;
А. О. Семенов, заступник голови, к. ф.-м. н., доцент, доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи ПУЕТ.

Сучасне матеріалознавство та товарознавство: теорія, практика, освіта: матеріали VII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (12–13 березня 2020 року, м. Полтава). – Полтава : ПУЕТ, 2020. – 234 с. – Текст : укр., англ., рос.

ISBN 966-978-184-372-0

У матеріалах конференції розглянуто актуальні теоретичні та практичні питання, пов'язані з розвитком матеріалознавства й товарознавства в Україні та за її межами в контексті світових досягнень науки і техніки.

УДК 620.22+[658.62:005.52](043.2)

Розраховано на вчених, викладачів навчальних закладів, докторантів, аспірантів, магістрантів, а також фахівців, які займаються проблемами матеріалознавства та товарознавства.

Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів. За вклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні автори.

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі», 2020

ISBN 978-966-184-372-0

Список використаних інформаційних джерел: 1. Постанова КМУ від 14 січня 2009 року № 13 «Про затвердження Технічного регламенту щодо назв текстильних волокон і маркування текстильних виробів». – «Додаток I до Технічного регламенту». 2 Регламент європейського парламенту і ради (ЄС) № 1007/2011 від 27 вересня 2011 року про назви текстильних волокон і відповідне етикетування та маркування складу волокон текстильних виробів та скасування Директиви Ради 73/44/ЄЕС і директив Європейського Парламенту і Ради 96/73/ЄС і 2008/121/ЄС. Додаток 1 до Технічного регламенту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmti.gov.ua/npras/185346924>. 3. Условные обозначения волокон, входящих в состав ткани [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://shop.misslo.com/help/sostav-tkaney/>. 4. Список сокращенных обозначений состава тканей [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.organza.ru/textilpedia/abbreviation>. 5. Условные обозначения волокон, входящих в состав ткани [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.livemaster.ru/topic/1107823-uslovnyye-oboznacheniya-voлокon-vhodyaschih-v-sostav-tkani>. 6. Маркування текстильних виробів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://helpdesk.epo.org.ua/article/markuvannya-tekstylnyh-vyrobiv>.

Ю. О. Басова, к. т. н., доцент, basovay5@gmail.com;
І. М. Пазенко, pazenkoiryna@gmail.com

Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі», Україна

СУЧАСНІ АСПЕКТИ БЕЗПЕКИ КОСМЕТИЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

За останні декілька років використання декоративної косметичної продукції в усьому світі, в тому числі і в нашій країні, зростає. Найбільш популярною, як виявилось, наразі є косметика для шкіри обличчя, оскільки вона входить до складу лінійки косметичної продукції практично будь-якого виробника.

Декоративна косметика належить до продукції повсякденного вжитку, яка має безпосередній дотик зі шкірою. Тому значимість показників її безпеки безупинно зростає і стає усе більш важливим критерієм придбання і споживання її населенням. Інтенсивна і не завжди сумлінна реклама часто вводить в оману споживачів, тому слід ретельніше звертати увагу на деталі, щоб у подальшому запобігти небажаних наслідків.

Безпека косметичних засобів залежить від їхнього складу, якості початкових компонентів, технологічного процесу виробництва, умов зберігання, продажу та споживання [1].

Виділяють декілька видів безпеки косметичної продукції:

- хімічна безпека – обумовлена відповідністю нормативам таких показників як рН, кислотне та карбонільне числа, масова частка лугу, вміст токсичних елементів;
- мікробіологічна безпека – це визначення кількості бактерій, дріжджів, грибків;
- токсикологічна безпека – включає клас небезпеки, сенсибілізацію, дію на слизову оболонку та шкіру;
- екологічна безпека – визначає здатність компонентів декоративної косметики до біорозкладу та можливість утилізації або вторинної переробки упаковки [1].

Декоративна косметика повинна відповідати таким загальним вимогам:

1. Прикрашати зовнішність людини тобто виконувати свої функціональні характеристики;
2. Не подразнювати шкіри, очей, легко накладатись і змиватися;
3. Бути стійкою до поту, вологи та температури.
4. Не викликати алергічних реакцій.
5. Не містити у своєму складі небезпечні для здоров'я компоненти.

На сьогодні всі косметичні засоби повинні перед випуском на ринок бути протестовані дерматологами (це виключає їх згубність). Крім того, вся косметика підлягає обов'язковій сертифікації, при якій проводиться експертиза за показниками безпеки (здійснюється у дослідних лабораторіях акредитованих органів за сертифікацією Держстандарту) [2].

Уся косметична продукція, яка представлена на ринку, повинна бути безпечною для здоров'я людини за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов використання з урахуванням:

- 1) заборони надання на ринку косметичної продукції, яка виглядає інакше, ніж вона є насправді та має форму, запах, колір, вигляд, пакування, маркування, об'єм або розмір такий, внаслідок яких споживачі, та зокрема, діти, можуть сплутати їх із продовольчими товарами;

- 2) маркування;
- 3) інструкції з її застосування та утилізації;
- 4) будь-якої іншої вказівки або інформації, наданої відповідальною особою [2].

Отже, вивчивши основні вимоги безпеки декоративної косметичної продукції, необхідно перш, ніж купити той чи інший косметичний засіб, ретельно проаналізувати безпечність компонентів, що входять до його складу, а також переконались у тому, що продукція пройшла усі необхідні перевірки.

Список використаних інформаційних джерел: 1. Іщенко А. А. Хімічний стан та безпека косметичних засобів // XVII Всеукраїнська наукова-практична конференція «Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість в умовах європейської інтеграції», м. Київ, Європейський університет, 24–25.04.2014 р. 2. Пазенко І. М. Стан системи технічного регулювання косметичних товарів в Україні / Пазенко І. М., Басова Ю. О. // Актуальні питання розвитку, економіки, харчових технологій та товарознавства : тези доповідей ХІІ Міжн. наук.-практ. студ. конф. за підсумками науко.-досл. робіт студентів за 2017 рік (м. Полтава, 17–18 квіт. 2018 р. – Полтава : ПУЕТ, 2018. – С. 339–342.

Г. О. Бірта, д. с.-г. н., професор, Birta2805@gmail.com;
О. В. Кириченко, к. т. н., olena.kyrychenko2010@gmail.com
Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі», Україна

ГОСПОДАРСЬКЕ ВИКОРИСТАННЯ ТА ПРОДУКЦІЯ КОНЯРСТВА

Із давніх часів Україна була місцем розвиненого конярства й постачала кращих верхових коней для армії. Нині цих тварин використовують як тяглову силу, для отримання продуктів харчування, медичних препаратів, сироватки з метою стимуляції плодючості маток сільськогосподарських тварин, у спорті [1].

За характером господарського використання та отримання кінцевої продукції конярство, як галузь, розвивається в таких основних напрямках: [3]

– робочо-користувальний, основним завданням якого є вирощування і використання коней для сільськогосподарських робіт у приватних та фермерських господарствах;